

Vught, 15 februari 2021

Aan het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Vught

Schriftelijke vragen zon- en windparken

Op 10 februari jl. stond er een artikel in het Financieel Dagblad 'Nieuwe locaties zon- en windparken overbodig om klimaatdoel te halen'

De strekking van dit artikel is dat de helft van de benodigde productie voor de klimaatdoelen 2030 als is gebouwd en voor de andere helft al subsidie is toegezegd. Dure, omstreden plannen in de regio lijken overbodig. Het ministerie van Economische Zaken en Klimaat lijken deze strekking te onderschrijven.

In het kader van de Regionale Energie Strategie (RES) zal ook de gemeente Vught binnen afzienbare tijd locaties gaan zoeken voor installaties van zon- en windenergie. Ervaringen elders in het land laten zien dat er veel weerstand is tegen de bouw van voornamelijk windturbines op land.

Naar aanleiding van dit artikel heeft de VVD-fractie de volgende vragen

1. Herkent het college de strekking van het artikel van 10 februari jl. in het Financieel Dagblad?
2. Hoe gaat het college om met het voorschrijdend inzicht dat in dit artikel wordt geboden ten aanzien van het gemeentelijk beleid rond de energietransitie.
3. Hoe gaat het college om met de informatie uit dit artikel? Wordt deze informatie bijvoorbeeld gedeeld tijdens informatieavonden met inwoners?

Met vriendelijke groet,

Koen van Dinther

Bijlage: Artikel FD 10-02-2021 'Nieuwe locaties zon- en windparken overbodig om klimaatdoel te halen'

‘Nieuwe locaties zon- en windparken overbodig om klimaatdoel te halen’

➔ Regio's zoeken locaties voor nieuwe energieparken

- ➔ Nederlands klimaatdoel is echter al binnen handbereik
- ➔ Dure, omstreden plannen in regio lijken overbodig

Orla McDonald
Amsterdam

Gemeenten en provincies zijn naarstig op zoek naar nieuwe locaties voor zonneparken, terwijl dat helemaal niet nodig is. Het klimaatdoel voor duurzame elektriciteit is namelijk allang binnen handbereik. De nieuw aangewezen bouwlocaties leiden tot grote onrust bij burgers en in gemeenteraden, terwijl de kans groot is dat daar nooit een zon- of windpark hoeft te komen, zegt Martien Visser, lector Energietransitie aan de Hanzehogeschool Groningen.

Brancheverenigingen voor zon en wind, Holland Solar en NWEA, waarschuwen bij de onderhandelingen voor het Klimaatakkoord ook al voor dit scenario. Alex Kaat, onafhankelijk energieadviseur, zegt dat de duurzame energieplannen van de regio's weinig toevoegen aan het halen van dit klimaatdoel. Hij pleit voor een hogere klimaatambitie, zodat regio's zich daarop kunnen richten.

In een nieuwe berekening laat Visser zien dat het Nederlandse klimaatdoel van 35 Terawattuur (TWh) duurzame elektriciteitsproductie op land in 2030 al bijna gehaald wordt. Dat maakt de Regionale Energiestrategieën (RES), die gemeenten en provincies nu opstellen, grotendeels overbodig. Het opstellen van die plannen kost miljarden, concludeerde de Raad voor het

Protestbord langs de A73 bij Beuningen (Gelderland) FOTO: FLIP FRANSEN/ANP

Openbaar Bestuur eind januari nog.

De zoektocht naar nieuwe locaties om zon- en windparken te bouwen zorgt de laatste maanden voor veel ophef. Zo vielen bij inwoners van Amsterdam-Noord protestfolders door de brievenbus, met daarop een windmolen die ver uitsteekt boven de Westertoren. In Deventer werd een plaatje van een windturbine die neerkijkt op de Lebuinustoren veel gedeeld.

Maar het klimaatdoel is al bijna binnen en zoveel nieuwe locaties zijn niet nodig, zegt Visser tegen het FD. Visser is onder energie-experts bekend vanwege zijn berekeningen op sociale media over hoeveel duurzame energie er in Nederland al is opgewekt.

In het Klimaatakkoord is afgesproken om in 2030 35 TWh aan zon- en windenergieproductie op land te hebben. Dit is nodig om broeikasgasuitstoot in Nederland te reduceren om opwarming van de aarde tegen te gaan. 'Als je alle subsidies bekijkt die tot nu zijn 'beschikt' voor het plaatsen van zon- en windparken en naar dat wat al is gebouwd, dan kom ik al op ruim 33 TWh', zegt Visser. 1 TWh staat volgens hem ongeveer gelijk aan tachtig grote windturbines of duizend hectare aan zonneweides.

Visser baseert zich op gegevens van het Planbureau voor de Leefomgeving (PBL), Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO) en het Centraal Bureau

voor de Statistiek (CBS). De helft van de elektriciteitsproductie die nodig is voor dit klimaatdoel, is al gebouwd en voor de andere helft is subsidie toegezegd, aldus Visser. Die parken worden de komende tien jaar nog gebouwd, maar hun locatie staat al vast.

Het PBL publiceerde twee weken geleden een analyse van de concept-regioklimaatplannen en kwam toen nog tot een lagere raming voor de duurzame elektriciteitsopwekking in 2030. PBL-onderzoeker Jan Matthijsen gaat uit van 25 tot 30 TWh. Het grote verschil is dat het PBL de ontwikkelingen tot en met 2019 meeneemt, terwijl Visser ook kijkt naar wat er in 2020 nog is bijgebouwd en gesubsidieerd. 'En juist vorig jaar is er heel veel subsidie gegaan naar zonneparken.'

Kunnen gemeenten en provincies stoppen met zoeken? 'Nee, want tussen plan, vergunning en realiseren van een zon- of windpark liggen grote stappen', zegt Kristel Lammers, directeur van het Nationaal Programma Regionale Energiestrategieën. Jop Fackeldey, bestuurder energie bij het Interprovinciaal Overleg vindt in de PBL-analyse meer zekerheid. 'Het kan om allerlei redenen nog stagneren, bijvoorbeeld omdat er geen capaciteit is op het elektriciteitsnet of vanwege te veel protest'. In veel provincies is het elektriciteitsnetwerk niet berekend op zoveel extra zonneparken en windenergie.

Visser zegt dat hij er rekening mee heeft gehouden dat niet alle subsidies leiden tot de bouw van een energiepark. Hij rekent die beschikte subsidies voor 50% mee. 'Beter focussen gemeenten zich op locaties waar draagvlak is, zo drifzig zoeken als nu is onnodig', meent hij.

Nieuwe locaties kunnen toch nodig zijn, mocht het klimaatdoel omhooggaan. Zo heeft de EU onlangs het CO₂-reductiedoel voor 2030 verhoogd.

Het ministerie van Economische Zaken en Klimaat zegt bij monde van een woordvoerder dat gemeenten en provincies niet moeten stoppen met zoeken naar locaties. 'Gaat iets toch niet door, dan komt de klimaatdoelstelling in gevaar. Bovendien geeft het aanwijzen van meer zoekgebieden dan nodig, op termijn nog de ruimte om keuzes te maken'.

De helft van de benodigde productie is gebouwd. Voor de andere helft is al subsidie toegezegd